

Resolució 834/2021, de 10 de setembre¹

Número d'expedient de la reclamació: 695/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Vic

Informació reclamada: Aforament de la terrassa d'un establiment.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Cal recordar que aquest és un procediment d'accés a informació pública, l'objecte de la qual és l'accés a la informació existent en poder de l'Administració. Doncs bé, pel que sembla en el cas del segon expedient la informació en poder de l'Administració no inclou l'aforament de persones, sinó només la superfície. En aquestes circumstàncies, l'Ajuntament no està obligat a facilitar a la persona reclamant una informació que no es troba en el seu poder, complint raonablement les seves obligacions respecte del dret d'accés a la informació pública facilitant la superfície i informant de la normativa, accessible per internet, en aplicació de la qual la persona reclamant pot obtenir la dada de l'aforament màxim de persones. En conseqüència, cal concloure que la resolució notificada el 29 de juliol de 2021 l'Ajuntament facilita a la persona reclamant la informació sol·licitada realment existent en poder municipal, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació.

Paraules clau: Ajuntaments. Terrasses de bar. Aforament. Accessibilitat. Persones amb discapacitat. Reclamació contra estimació. Informació inexistent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 5 d'agost de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 695/2021, presentada contra l'Ajuntament de Vic, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 de juny de 2021 la persona reclamant demana d'accedir a dos expedients de l'Ajuntament de Vic, subratllant que vol que consti l'aforament màxim de persones.
3. El 29 de juliol de 2021 l'Ajuntament notifica la resposta a l'anterior sol·licitud, incloent còpia de la resolució del primer dels expedients sol·licitats, on consta l'aforament del local, i informe tècnic del segon, on consten els metres quadrats de superfície d'ocupació de la terrassa i s'informa que

¹ El text original, elaborat pel ponent, s'ha escrit en castellà.

l'aforament es calcula a partir d'aquesta superfície i d'acord amb els articles 2 i 3 de l'ordenança d'ocupació de la via pública.

4. La Reclamació presentada el 5 d'agost de 2021 assenyala que l'Ajuntament no ha facilitat a la persona reclamant l'aforament de persones màxim de la terrassa i demana d'obtenir-lo.
5. El 6 d'agost de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vic i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 2 de setembre de 2021 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Vic, que exposa la resposta donada a la persona reclamant el 29 de juliol de 2021 (antecedent 3) i explica que l'aforament de la terrassa es va calcular en metres quadrats, de manera que no existeix un document que indiqui l'aforament per nombre de persones, motiu pel qual no es va poder facilitar aquesta informació en relació amb el segon expedient sol·licitat.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació adreçada a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica

legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Desestimació de la Reclamació

La discrepància de la persona reclamant respecte de la informació facilitada per l'Ajuntament se centra en el fet que en relació amb el segon expedient sol·licitat no se li facilita l'aforament màxim de persones de la terrassa, sinó només la seva superfície, acompanyada de la remissió a l'ordenança d'ocupació de la via pública perquè la mateixa persona reclamant pugui determinar, a partir d'aquesta normativa, el número màxim autoritzat de persones a la terrassa en qüestió. La Reclamació té precisament per objecte conèixer l'aforament màxim de persones de la terrassa del segon expedient sol·licitat, i no només la seva superfície.

El cas és, com confirma l'informe municipal aportat a aquest procediment, que la resposta municipal notificada a la persona reclamant el 29 de juliol de 2021 facilita la informació realment existent sobre aforament dels dos establiments afectats per la sol·licitud, de manera que en relació amb el primer d'ells informa de l'aforament màxim de l'establiment en termes de nombre de persones, mentre que en relació amb el segon facilita la superfície i s'orienta sobre la conversió d'aquesta dada en

aforament màxim de persones, sense assenyalar pròpiament aquest, ja que la documentació en poder de l'Ajuntament pel que sembla no fa menció del mateix.

Cal recordar que aquest és un procediment d'accés a informació pública, l'objecte de la qual és l'accés a la informació existent en poder de l'Administració. Doncs bé, pel que sembla en el cas del segon expedient la informació en poder de l'Administració no inclou l'aforament de persones, sinó només la superfície de la terrassa. En aquestes circumstàncies, l'Ajuntament no està obligat a facilitar a la persona reclamant una informació que no es troba en el seu poder, complint raonablement les seves obligacions respecte del dret d'accés a la informació pública facilitant la superfície i informant de la normativa, accessible per internet, en aplicació de la qual la persona reclamant pot conèixer l'aforament màxim de persones. En conseqüència, cal acabar que la resolució notificada el 29 de juliol de 2021 l'Ajuntament facilita a la persona reclamant la informació sol·licitada realment existent en poder municipal, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de setembre de 2021, decideix per unanimitat desestimar la Reclamació 695/2021, perquè l'Ajuntament havia facilitat prèviament la informació sol·licitada realment existent en el seu poder, i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.